

ПОУЧЕНІЯ

ВЪ

СВАТАТА, И ВЕЛИКАТА ЧЕТЫРЕДЕСАТНИЦА.

НЕДЕЛА ПЪРВА ОТЪ ПОСТЫТЫ.

Равкі ты єси сѣнъ Божій, ты єси царь Израїлевъ.

(Іоан. гл. 1, ст. 49.)

ЗА ВЪРАТА (РАЗЛИЧНО).

Пакъ черквата Христова тѣржествева побѣдата, която е направила противъ вразыты на сватата наша вѣра. Пакъ сѣ низлага ереск-та, и пакъ надвика Православіето; колка дѣховна радость трѣбваше да имѣтѣ Христіанити, когато смышлаватѣ днесъ Богоносныты оныѣ отци, които сѣ Божественната ревность, въ толко съборы, и вселенскы, и мѣстны сѣ ѹтвърдили благочестіето! Нѣ колка скзрѣвь трѣбваше да имѣтѣ сѣщити тѣмъ Богоносни Отци, ако бы гледали онова благочестіе, за което тѣ толко сѣ сѣ подвизавали противъ Еретициты, че сѣ презыра толко отъ православныты! ахъ! и да вѣше възможно да сѣ върнете пакъ въ свѣтътѣ, апостоли Христови, Учителие черковни, Богодѣховенны уста на свѣтаго Дѣха, та да проповѣдате пакъ вѣрата на вѣрныты, да надчите пакъ на православныты православіето! да сѣ не борите вѣкы сѣ неприѣтелиты, нѣ да огласите пакъ вѣрныты чада; защото вѣрата Христова сѣ не напада вѣкы отъ хѣлыты, и нечестіето на еретициты, нѣ сѣ напада отъ невѣжеството, и злобата на Христіаниты. О вѣро прескѣтаѣ, вѣро Христова, която єдинъ пѣть сѣ возсіала като слънце междѣ облациты на языческото заблѣденіе; процвѣтѣла сѣ като шипкѣ междѣ многосплетеныты